

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217400
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217400.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietla.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/116/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp.zn. 4C/116/2012, 4C/120/2012, 4C/125/2012, 4C/163/2012, 4C/187/2012, 4C/205/2012, 4C/208/2012, 4C/216/2012, 4C/252/2012, 4C/291/2012, 4C/299/2012, 4C/302/2012, 4C/306/2012, 4C/316/2012, 4C/317/2012, 4C/318/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/116/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Vo vzťahu k žalobám, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 15.12.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/77/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 11NcC/77/2012-14 zo dňa 19. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal opätovne podaním zo dňa 12.12.2014 a pred pojednávaním nariadeným na deň 15.12.2014 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto návrhu na prerušenie konania zo dňa 12.12.2014 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 11NcC/77/2012. O návrhu na prerušenie konania však už súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/116/2012-62 zo dňa 7.6.2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/360/2013-94 zo dňa 12.5.2014, nadobudlo právoplatnosť 21.7.2014. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp.zn. 4C/116/2012-62 zo dňa 7.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/77/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/302/2009 (pripojeného k spisu 4C/116/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 7.5.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M.P. Š. pre vymoženie 399,65 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13385/08 zo dňa 16.1.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 9.2.2009 a vykonateľnosť 12.2.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 3.6.2009. Súd podaním zo dňa 11.6.2009 žiadal exekútora o predloženie úverovej zmluvy č. 7053713 zo dňa 18.1.2008 uzavretej medzi oprávneným a povinným s poukazom na ustanovenie § 45 ods.1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. Exekútor podaním zo dňa 29.6.2009, doručené súdu 6.7.2009 odmietol zmluvu predložiť z dôvodu neoprávnenej požiadavky súdu a tvrdenia, že exekučný súd nemá právomoc preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotoveniu exekučného titulu. Z čl. 10 exekučného spisu vyplýva, že do spisu bola založená zmluva o úvere bez príspevu a dátumu jej založenia. Výzvou zo dňa 25.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie splátkového kalendára s uvedením realizovaných splátok povinným s tým, že žiadal aj o oznámenie, či splátky boli zaúčtované na úroky, istinu a oprávnený mal špecifikovať, z čoho pozostáva suma priznaná rozsudkom v rozhodcovskom konaní. Oprávnený podaním, ktoré došlo súdu 28.9.2009, žiadal informáciu o stave konania. Na predchádzajúcu výzvu súdu reagoval podaním, ktoré bolo súdu doručené 22.10.2009 a odkázal súd na odôvodnenie rozsudku rozhodcovského súdu. Z podania oprávneného vyplýva aj tá

skutočnosť, že zmluva o úvere, ktorú žiadal súd pôvodne od exekútora, bola zaslaná oprávneným súdu dňa 16.9.2009. Podaním zo dňa 5.11.2009 súd opätovne urgoval zaslanie splátkového kalendára s uvedením realizovaných splátok s tým, že odpoveď oprávneného súdu nepostačuje pre meritórne rozhodnutie vo veci. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 25.11.2009, doručené súdu 2.12.2009, na výzvu súdu neodpovedal a trval na svojom pôvodnom vyjadrení. Uznesením 5Er/302/2009-16 zo dňa 15.12.2009 bolo exekučné konanie zastavené a súd zaviazal oprávneného na náhradu trov súdneho exekútora. V dôsledku odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE/28/2010-27 zo dňa 29.10.2010 rozhodnutie exekučného súdu o zastavení konania zrušil. Na základe zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu prvostupňový súd dňa 20.12.2010 vydal poverenie pre vymożenie istiny 104,89 eur s 8,5 % úrokom ročne od 15.9.2008 do zaplatenia, trov konania 140,23 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 50,42 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie s tým, že uznesením z toho istého dňa sp.zn. 5Er/302/2009-34 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5 % ročne od 15.9.2008 do zaplatenia a v časti istiny nad sumu 104,89 eur zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.2.2011. Následne uznesením zo dňa 24.2.2011 bolo exekučné konanie v časti zamietnutia žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/760/2009 (pripojeného k spisu 4C/120/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 3.10.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. C.Á. A., L.: XX XXX XXX pre vymożenie 844,45 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 07244/08 zo dňa 21.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.10.2008 a vykonateľnosť 9.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 28.10.2009. Súd podaním zo dňa 4.11.2009 žiadal exekútora a oprávneného o predloženie úverovej zmluvy č. 7053745 s poukazom na ustanovenie § 45 ods.1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predloženie zmluvy bolo urgované 28.1.2010, 9.3.2010 a následne uznesením č.k. 5Er/760/2009-11 zo dňa 22.4.2010 súd exekučné konanie zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Oprávnený až v priebehu odvolacieho konania na výzvu odvolacieho súdu predložil žiadané listinné dôkazy a to žiadosť o úver, zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Na základe týchto listín, ktoré napriek urgenciám Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 2CoE/409/2010-30 zo dňa 6.9.2010 zrušil prvostupňové rozhodnutie. Po zrušení rozhodnutia súd v zmysle pokynov daných týmto uznesením a tvrdenia povinnej, že istina vymáhaná exekučným titulom, ktorým je rozhodcovský rozsudok je uhradená, vykonával dokazovanie na preukázanie tvrdení povinnej o úhrade istiny. Po dokazovaní súd vydal dňa 28.2.2011 poverenie pre vymożenie istiny 7,45 eur s 0,25 % úrokom denne od 13.5.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 836,48 eur od 25.4.2008 do 9.4.2009, s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 136,48 eur od 10.4.2009 do 12.5.2010, trov konania 223,63 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 74,69 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie s tým, že uznesením z toho istého dňa sp.zn. 5Er/760/2009-46 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čo do časti istiny 137,-- eur. Následne uznesením 5Er/760/2009-54 zo dňa 20.5.2011 bolo exekučné konanie v časti vymożenia istiny 137,-- eur zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/357/2011 (pripojeného k spisu 4C/125/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 27.4.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. C. pre vymożenie 500,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14533/2010 zo dňa 9.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.3.2011 a vykonateľnosť 10.3.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.6.2011. K žiadosti súdneho exekútora okrem exekučného titulu bola pripojená zmluva o úvere a zmenka. Uznesením zo dňa 17.6.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.7.2011. Uznesením z 5.8.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z registra a príslušných uznesení spisu tunajšieho súdu 5Er/421/2009 (týka sa spisu 4C/163/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. G. pre vymożenie 254,94 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho

rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13915/08 zo dňa 13.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 24.7.2009. Súd podaním zo dňa 4.8.2009 žiadal oprávneného o predloženie úverovej zmluvy zo dňa 24.1.2008 uzavretej medzi oprávneným a povinným s poukazom na ustanovenie § 45 ods.1,2 a zákona č. 244/2002 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený zmluvu nepredložil, preto súd 28.1.2010 predloženie zmluvy urgoval. Ďalšia urgencia bola zaslaná 9.3.2010. Keďže zmluva nebola predložená, súd uznesením 5Er/421/2009-13 zo dňa 24.1.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 30.7.2010 prvostupňové rozhodnutie zrušil. Dňa 14.10.2010 bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a 21.12.2010 bolo vo veci vydané poverenie podľa návrhu oprávneného a žiadosti exekútora okrem poverenia na vykonanie exekúcie nad sumu 84,31 eur a v časti úrokov nad výšku 8,5 % ročne od 26.9.2008 a v tejto časti bola žiadosť exekútora o vydanie poverenia uznesením z 21.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.2.2011, zamietnutá. V časti, v ktorej súd zamietol žiadosť exekútora na vykonanie exekúcie, bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 24.2.2011 zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/552/2011 (pripojeného k spisu 4C/187/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 2.6.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. S.Š. pre vymoženie 260,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02152/2011 zo dňa 11.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.5.2011 a vykonateľnosť 26.5.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15.8.2011. K žiadosti súdneho exekútora okrem exekučného titulu bola pripojená zmluva o úvere a zmenka. Uznesením zo dňa 21.9.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.10.2011. Uznesením zo dňa 25.10.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/822/2010 (pripojeného k spisu 4C/252/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 14.10.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. Š. pre vymoženie 420,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 7507/2010 zo dňa 9.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2010 a vykonateľnosť 7.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 9.12.2010. K žiadosti súdneho exekútora okrem exekučného titulu bola pripojená zmluva o úvere. Súd podaním zo dňa 15.12.2010 vyzval oprávneného na oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnej na základe predloženej zmluvy o úvere vzhľadom na to, že obsahovala iba všeobecný údaj, podľa ktorého bol úver poskytnutý na výkon povolania. Súd poukázal na skutočnosť, že ide o všeobecný údaj, ktorý sám o sebe nevyučuje vec z režimu spotrebiteľských zmlúv. Oprávnený nereagoval, preto súd podaním z 11.1.2011 urgoval odpoveď na špecifikáciu účelu poskytnutého úveru. Oprávnený reagoval na výzvu súdu ešte pred druhou urgenciou, podanie však nebolo doručené súdu a po urgencii reagoval opäť podaním z 1.2.2011. Oznámil, že oprávnený neskúma využitie úveru, keďže podľa zmluvy bol povinnému poskytnutý úver na účely povolania. Súd podaním z 22.2.2011 vyzval oprávneného na predloženie kópie zmenky, ktorá bola zaslaná súdu 4.3.2011 a po jej doručení uznesením sp.zn. 5Er/822/2010-15 zo dňa 4.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.3.2011. Uznesením zo dňa 13.4.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Žiadosť súdneho exekútora tak ako v predchádzajúcich prípadoch bola zamietnutá s poukazom na právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa s citáciou príslušných ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zmenkového a šekového zákona.

Z exekučného spisu 5Er/669/2010 (pripojeného k spisu 4C/205/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 27.7.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. Š. pre vymoženie 678,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 21616/09 zo dňa 1.2.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.3.2010 a vykonateľnosť 11.3.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 7.10.2010. K návrhu bola priložená zmluva o úvere a exekučný titul. Súd podaním zo dňa 19.10.2010 žiadal exekútora

o predloženie fotokópie zmenky, na ktorú sa odvoláva rozhodcovský rozsudok. Podaním z 23.11.2010 súd predloženie zmenky urgoval a táto bola zaslaná bez sprievodného listu, teda dátum zaslania nie je možné zistiť zo spisu. Uznesením 5Er/669/2010-12 zo dňa 16.12.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.1.2011. Uznesením z 25.1.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 5Er/485/2011 (pripojeného k spisu 4C/291/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. F. pre vymoženie 222,71 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 18965/09 zo dňa 16.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.12.2009 a vykonateľnosť 17.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 21.7.2011. K návrhu bola priložená zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením zo dňa 4.8.2011 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.8.2011. Uznesením z 28.9.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 5Er/2/2010 (pripojeného k spisu 4C/299/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti pripojený k spisu 2C/267/2012) súd zistil, že dňa 7.12.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. V. pre vymoženie 2527,64 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14672/09 zo dňa 12.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.11.2009 a vykonateľnosť 26.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 4.1.2010. Podaním zo dňa 12.1.2010 súd vyzval oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere s poukazom na § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2011 Z.z. Oprávnený a exekútor, ktorí výzvu prevzali 15.1. a 18.1.2010 na výzvu nereagovali a súd uznesením sp.zn. 5Er/2/2010-10 zo dňa 17.5.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekučného konania. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením 5CoE/406/2010-19 zo dňa 29.7.2010 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Podaním zo dňa 27.9.2010 bol oprávnený vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere a žiadosť bola daná na vedomie i exekútorovi. Zmluva o úvere bola predložená vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru po 30.9.2010, pričom zo spisu sa nedá zistiť dátum predloženia tejto zmluvy. Súd podaním z 15.12.2010 žiadal oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 7.7.2008 a oprávnený na výzvu doručenú 17.12.2010 reagoval podaním z 19.1.2011, ktoré bolo súdu doručené 28.1.2011, v ktorom uviedol, že po poskytnutí úveru oprávnený neskúma jeho využitie, keďže v zmluve sa uvádza, že povinnému bol poskytnutý úver pre účely zamestnania. O žiadosti exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol 23.2.2011 a vydal poverenia na vymoženie istiny 637,42 eur s 9 % úrokom ročne od 7.7.2009 do zaplatenia, trov konania 474,99 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 125,12 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie. Uznesením z toho istého dňa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania nad výšku 9 % ročne od 7.7.2009 do zaplatenia a v časti istiny nad sumu 637,42 eur zamietol. Uznesením zo dňa 11.4.2011 v časti zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súd exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 5Er/613/2009 (pripojeného k spisu 4C/302/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 18.8.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. W. pre vymoženie 355,25 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 2117/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 25.9.2009. Súd podaním zo dňa 5.10.2009 žiadal exekútora o predloženie zmluvy o úvere z 20.5.2008 s poukazom s poukazom na § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2011 Z.z. Napriek tomu, že oprávnený výzvu prevzal 8.10.2010, požadované listiny nepredložil, ale podaním z 13.11.2009, ktoré došlo súdu 18.11.2009, žiadal o informáciu o stave konania. Súd podaním z 23.11.2009 urgoval predloženie listín a oprávnený reagoval podaním zo dňa 7.12.2009, ktoré došlo súdu 14.12.2009 tak, že odmietol predložiť zmluvu o úvere tvrdiac, že takáto žiadosť nemá

oporu ani v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením 5Er/613/2009-13 zo dňa 17.12.2009 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením 3CoE/34/2010-24 zo dňa 25.5.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil, v dôsledku čoho uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.6.2010. Následne uznesením z 26.7.2010 súd exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 5Er/98/2009 (pripojeného k spisu 4C/208/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 11.2.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému F. G. pre vymoženie istiny 394,34 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 10666/2008 zo dňa 4.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2008 a vykonateľnosť dňa 4.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.3.2009. Dňa 13.3.2009 súd na návrh exekútora vydal poverenie, teda poverenie bolo vydané v lehote. Exekútor prevzal poverenie 8.4.2009. Po vydaní poverenia súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere, pričom predloženie tejto zmluvy opakovane urgoval. Napriek vydanému povereniu oprávnený podaním zo dňa 2.7.2009, doručené súdu 6.7.2009 žiadal informáciu o stave konania a zdôvodnenia, z akého dôvodu nebolo doposiaľ vydané poverenie exekútorovi. Zmluva o úvere bola predložená po opakovaných urgenciách, pričom už po vydaní poverenia súd vyzýval oprávneného na oznámenie výšky vymoženej sumy, predloženie splátkového kalendára a špecifikáciu použitia uhradenej sumy, teda či bola započítaná na úhradu istiny, úrokov alebo trov exekúcie. Uznesením zo dňa 7.8.2012 bola exekúcia zastavená. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 14CoE/374/2012 zo dňa 30.1.2013 potvrdil prvostupňové uznesenie a zamietol návrh na prerušenie konania. Tento návrh podal oprávnený, ktorý žiadal exekučné konanie prerušiť s tým, že na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ má predložiť Súdnemu dvoru ES prejudiciálne otázky, ktorých vyriešenie bude mať vplyv na rozhodnutie v exekučnej veci. Proti uzneseniu krajského súdu podal oprávnený podanie označené ako odvolanie dňa 25.3.2013 a 5.4.2013 dovolanie, pričom exekučná vec doposiaľ nie je skončená a spis je potrebné predložiť Najvyššiemu súdu SR. v ďalšom súd tento exekučný spis už neoboznamoval z dôvodu, že tento nárok žalobcu je žalovaný ako nárok na náhradu škody z dôvodu, že súd rozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, pričom zo spisu jednoznačne vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená súdu 9.3.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.3.2009. Až po vydaní poverenia súd exekúciu zastavil.

Z registra tunajšieho súdu a uznesení spisu 5Er/421/2009 (týka sa spisu 4C/216/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. G. pre vymoženie 254,94 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13915/08 zo dňa 13.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 24.7.2009. Súd podaním zo dňa 4.8.2009 žiadal oprávneného o predloženie úverovej zmluvy zo dňa 24.1.2008 uzavretej medzi oprávneným a povinným s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 a zákona č. 244/2002 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený zmluvu nepredložil, preto súd 28.1.2010 predloženie zmluvy urgoval. Ďalšia urgencia bola zaslaná 9.3.2010. Keďže zmluva nebola predložená, súd uznesením 5Er/421/2009-13 zo dňa 24.1.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 30.7.2010 prvostupňové rozhodnutie zrušil. Dňa 14.10.2010 bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a 21.12.2010 bolo vo veci vydané poverenie podľa návrhu oprávneného a žiadosti exekútora okrem poverenia na vykonanie exekúcie nad sumu 84,31 eur a v časti úrokov nad výšku 8,5 % ročne od 26.9.2008 a v tejto časti bola žiadosť exekútora o vydanie poverenia uznesením z 21.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.2.2011, zamietnutá. V časti, v ktorej súd zamietol žiadosť exekútora na vykonanie exekúcie, bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 24.2.2011 zastavené.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej vydaním poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty je potrebné uviesť, že žalobca sa na základe toho istého exekučného konania domáha aj náhrady škody z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie - žaloba označená ako ISTINA RS.

Zo spisu 5Er/782/2010 (pripojeného k spisu 4C/316/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 7.9.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. J. pre vymożenie istiny 764,53 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 6085/2010 zo dňa 27.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.8.2010 a vykonateľnosť dňa 19.8.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 26.11.2010. Dňa 30.11.2010 súd na návrh exekútora vydal poverenie, teda poverenie bolo vydané v lehote.

Zo spisu 5Er/855/2010 (pripojeného k spisu 4C/317/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 27.10.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. Ž. - O., L.P.: XXXXXXXX pre vymożenie istiny 1 295,84 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12656/09 zo dňa 20.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.2009 a vykonateľnosť dňa 17.9.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 23.11.2009. Súd žiadal podaním z 26.11.2009 oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. 7281297 zo dňa 7.8.2009 s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predloženie zmluvy bolo urgované 28.1.2010. Zmluva bola predložená, pričom zo spisu nie je možné zistiť dátum jej predloženia, spolu so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Po predložení zmluvy bolo dňa 3.5.2010 vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Zo spisu 5Er/441/2010 (pripojeného k spisu 4C/318/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 12.5.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. Ž. pre vymożenie istiny 1 082,73 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 21302/09 zo dňa 13.1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.2.2010 a vykonateľnosť dňa 18.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 16.7.2010. K žiadosti bol priložený exekučný titul a zmluva o úvere zo dňa 23.9.2008 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dňa 26.8.2010 súd vydal podľa žiadosti exekútora poverenie a uznesením z toho istého dňa čiastočne zamietol žiadosť o udelenie poverenia v časti úrokov z omeškania zo sumy 756,80 eur nad výšku 9 % ročne od 8.8.2010. V tejto časti bolo uznesením zo dňa 8.10.2010 exekučné konanie aj zastavené.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5Er/163/2003 (týka sa spisu 4C/306/2012 - žaloba označená ZE) bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bola súdu doručená dňa 3.11.2003. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. B. pre vymożenie istiny 7 200,- Sk s príslušenstvom a exekučným titulom bola notárska zápisnica N 1215/2003, Nz 50761/2003 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača dňa 21.6.2003. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 21.11.2003. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadosť o zmenu exekútora doručil podaním zo dňa 30.11.2010 doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal reagoval podaním zo dňa 27.12.2010, doručeným súdu 28.12.2010 a vyčíslil trovy exekúcie. Súčasne súhlasil so zmenou exekútora a oznámil, že doposiaľ nebola vymožená ani časť pohľadávky. Pôvodný exekútor navrhol exekúciu zastaviť. Podanie exekútora bolo 5.1.2011 doručené oprávnenému so žiadosťou o vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Oprávnený podaním z 1.2.2011, doručené súdu 9.2.2011, nesúhlasil so zastavením exekúcie. Uznesením sp.zn. 5Er/163/2003-24 zo dňa 11.2.2011 súd návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietol a vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.3.2011. Po rozhodnutí o zmene exekútora uznesením zo dňa 14.3.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.4.2011.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Podaním zo dňa 12.12.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 30.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/77/2012 o tom, že sudovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia

uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/77/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/77/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom

ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo, a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 4C/116/2012, 4C/120/2012, 4C/125/2012, 4C/163/2012, 4C/187/2012, 4C/252/2012 a žalobách označených NZP - sp.zn. 4C/205/2012, 4C/291/2012, 4C/299/2012, 4C/302/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - 4C/208/2012, 4C/216/2012, 4C/316/2012, 4C/317/2012, 4C/318/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - 4C/306/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-2011 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy

3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/116/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/116/2012, 4C/120/2012, 4C/125/2012, 4C/163/2012, 4C/187/2012, 4C/252/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZZP - spisy 4C/205/2012, 4C/291/2012, 4C/299/2012, 4C/302/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/208/2012, 4C/216/2012, 4C/316/2012, 4C/317/2012, 4C/318/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spis 4C/306/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/116/2012, 4C/120/2012, 4C/125/2012, 4C/163/2012, 4C/187/2012, 4C/252/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že nie vo všetkých exekučných konaniach boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. V exekučných veciach 5Er/302/2009, 5Er/760/2009, 5Er/421/2009 bolo čiastočne vydané poverenie a čiastočne exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol. Vo všetkých uvedených veciach (ISTINA RS) exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyožiteľnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku *res iudicata* a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Nie vo všetkých týchto exekučných konaniach bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Vo veci sp.zn. 5Er/302/2009 bolo po predchádzajúcom zrušení uznesenia o zastavení exekúcie vydané poverenie dňa 20.12.2010 a čiastočne bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Vo veci 5Er/760/2009 bolo po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach o zastavení exekučného konania vydané poverenie 28.2.2011 s tým, že uznesením z toho istého dňa bola žiadosť o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá. Vo veci 5Er/421/2009 taktiež po zrušení uznesenia exekučného súdu o zastavení exekúcie odvolacím súdom, bolo dňa 21.12.2010 vydané poverenie podľa návrhu oprávneného a v časti uznesením z toho istého dňa bola žiadosť exekútora o vydanie poverenia zamietnutá. V exekučných konaniach 5Er/552/2011, 5Er/822/2010, 5Er/669/2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá, pričom v žiadnom z týchto exekučných konaní oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku. Vo všetkých týchto exekučných konaniach súd hodnotil právny vzťah medzi oprávneným a povinným ako spotrebiteľský právny vzťah a skúmal zákonnosť exekučného titulu.

V konaniach 4C/205/2012, 4C/291/2012, 4C/299/2012, 4C/302/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

V prípade exekučného konania 5Er/669/2010 - 4C/205/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 7.10.2010 a po žiadostiach a urgenciách súdu o predloženie zmenky, uznesením zo dňa 16.12.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku.

V konaní sp.zn. 5Er/485/2011 - 4C/291/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 21.7.2011 a zamietnutá uznesením zo dňa 4.8.2011. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.8.2011. V tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá v 15-dňovej lehote a nárok vôbec nemal byť žalovaný.

V konaní sp.zn. 5Er/2/2010 - 4C/299/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 4.1.2010. Po žiadostiach adresovaných oprávnenému na zaslanie zmluvy o úvere a urgenciách bolo konanie zastavené. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 29.7.2010 zrušil prvostupňové rozhodnutie a po opätovnom skúmaní zákonnosti

exekučného titulu súd vydal poverenie dňa 23.2.2011 a uznesením z toho istého dňa čiastočne návrh súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V konaní sp.zn. 5Er/613/2009 - 4C/302/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 25.9.2009 a po márnej snahe súdu o predloženie žiadanej listiny (zmluvy o úvere) a opakovaných urgenciách, uznesením zo dňa 17.12.2009 zamietnutá. Toto rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd uznesením z 25.5.2010.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagoval zamietavo s tým, že súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmať.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu týkajúcimi sa oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Vzhľadom na doručenie žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré boli tunajšiemu súdu v konaniach, o ktorých rozhoduje, doručené v dňoch 6.8.2009, 26.4.2010, 14.10.2009, 28.12.2009 sa zo žalobcom uvedených sťažností na prieťahy v konaní, ktoré boli ním podané dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 mohli týkať všetky sťažnosti.

Napriek tomu súd uvádza, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/208/2012, 4C/216/2012, 4C/316/2012, 4C/317/2012, 4C/318/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

V konaní sp.zn. 5Er/421/2009 - 4C/216/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 24.7.2009. Po žiadostiach adresovaných oprávnenému na zaslanie zmluvy o úvere a urgenciách bolo konanie zastavené. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 30.7.2010 zrušil prvostupňové rozhodnutie a po opätovnom skúmaní zákonnosti

exekučného titulu súd vydal poverenie dňa 21.12.2010 a uznesením z toho istého dňa čiastočne návrh súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Z oboznámeného spisu 5Er/782/2010 - 4C/316/2012 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 26.11.2010 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 30.11.2010. Teda poverenie bolo vydané v 15-dňovej lehote a tento nárok uplatnený v konaní 4C/316/2012 vôbec nemal byť žalovaný.

Z oboznámeného spisu 5Er/855/2010 - 4C/317/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 23.11.2009 a po následných žiadostiach a urgenciách súdu na predloženie zmluvy o úvere bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie 3.5.2010.

Z oboznámeného spisu 5Er/441/2010 - 4C/318/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 16.7.2010. Dňa 26.8.2010 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie podľa žiadosti exekútora a návrhu oprávneného a uznesením z toho istého dňa čiastočne žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietnutá.

Vo všetkých týchto prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, súd sa zaoberal v exekučných konaniach aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veci vedenej pod sp.zn. 4C/306/2012 - návrh označený ako ZE malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámeného exekučného spisu 5Er/163/2003 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18.11.2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd doručil žiadosť o zmenu exekútora doterajšiemu exekútorovi a vyzval ho na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný súdny exekútor súhlasil so zmenou exekútora a zaslal vyčíslenie trov exekúcie podaním zo dňa 27.12.2010, doručeným súdu 28.12.2010 a podal podnet na zastavenie exekúcie. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a o podnete exekútora na zastavenie exekúcie a zmene exekútora súd rozhodol uznesením z 11.2.2011. K zastaveniu exekúcie došlo uznesením zo dňa 14.3.2011, keď súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a rozhodol aj o trovách exekúcie.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade návrhu na zmenu súdneho exekútora mohla týkať sťažnosť zo dňa 25.5.2011, keďže návrhy na zmenu exekútora boli podané 18.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v žiadnom z predmetných exekučných konaní a nebola preukázaná ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neuniesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 15.12.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplynuli. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov konania nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.